

[Arne Melchior]

gens sag meget ved at erkende dette, for inderst inde tror jeg nok, at han mener det alligevel.

Jeg kan så på ny oplyse, at CD kan stemme for Socialdemokratiets dagsorden, og skal om begrundelserne herfor henvise til de bemærkninger, jeg gjorde under udvekslingen af korte bemærkninger i formiddags. Det er helt klart, at alt skal for dagen, og CD vil på ingen måde unddrage sig et eventuelt medansvar, der måtte følge af, at regeringen på det pågældende tidspunkt også omfattede CD.

Må jeg så til sidst sige, at der ikke kan være tvivl om, at partierne i firkløverregeringen ikke ville narre EF. Det er jo fire EF-positive partier, der sad. Selvfølgelig har de været i god tro om, at dette kunne være foreneligt med EF's ønsker og interesser og regler, for ellers ville netop den regering selvfølgelig ikke have båret sig sådan ad.

(Kort bemærkning).

Gade (SF):

Det er svært, når rollerne på en eller anden mærkværdig måde bliver byttet om. Men når man læser de fortrolige bilag fra embedsmændene, kan man altså ikke komme uden om, at man ikke bare får den mistanke, man bliver fuldstændig sikker på, at hele manøvren har handlet om at finde en metode til, hvordan man kunne komme uden om EF-reglerne. Der skal ikke læses ret mange linjer, hr. Arne Melchior, før man bliver fuldstændig sikker i sin sag.

Men det, jeg gik herop for, var for at kommentere hr. Arne Melchiors betragtninger om brevet af 29. januar 1988 fra Kommissionen. Hr. Arne Melchior siger, at i det bliver regeringen ikke advaret. Men det gør regeringen da. Kun 29 dage efter, at loven er trådt i kraft, skriver Kommissionen: »Som det formentlig er Dem bekendt, er det ifølge artikel 33 i det 6. momsdirektiv ikke længere muligt for medlemsstater at indføre afgifter, der har karakter af omsætningsafgifter. Endvidere indeholder traktaten på det fiskale område bestemmelser om ensartet beskatning af importerede og eksporterede varer.«

Det er da et advarselsflag, der er hejst. Der er da sagt til den danske regering, at der kan ske noget. Og det, der er kritisabelt, hr. Arne Melchior, er jo – foruden det, jeg har talt om i

mit indlæg – at Folketinget heller ikke får at vide, at Kommissionen har hejst advarselsflaget.

(Kort bemærkning).

Ole Espersen (S):

Jeg synes, vi hidtil har været enige om, at konklusioner af sagen drager vi først, når undersøgelserne er tilendebragt.

Hr. Arne Melchior siger, at det er klart, at når det drejer sig om en regering med fire EF-tilhængerpartier som basis, må der nødvendigvis være handlet i god tro; det vil undersøgelsen formentlig vise. Jeg er ret sikker på, at den samlede bestyrelse i A/S Storebæltsforbindelsen også er EF-tilhængere, men det fremgik da af hr. Arne Melchiors indlæg lidt før, at hr. Arne Melchior ikke var så sikker på, at den sag, selv om de er tilhængere alle sammen, nu også er helt korrekt behandlet.

(Kort bemærkning).

Arne Melchior (CD):

Det, som hr. Gade læste op af Kommissionens brev af 29. januar, havde jeg faktisk citeret. Men det er ikke nogen særlig advarsel: »som det formentlig er Dem bekendt«. Der kunne lige så godt have stået »som De jo godt ved«, og selvfølgelig var det regeringen bekendt. Der er ikke nogen advarsel i at sige »som det formentlig er Dem bekendt, står der det og det«. Men hvad er så brevet konklusion? Hvorfor læste hr. Gade ikke den med? »Forinden der tages et endeligt standpunkt« – det er et citat af sidste afsnit i brevet – »vil Kommissionens tjenestegrene gerne sætte pris på at modtage de danske myndigheders vurdering af disse spørgsmål samt alle andre bemærkninger, de måtte finde relevante. I betragtning af, at den nye lov allerede er trådt i kraft, vil man sætte pris på at modtage et svar inden en måned.«

Det vil sige: Vi tager ikke stilling i øjeblikket; vi vil have nogle flere oplysninger. Så får man på en måned de oplysninger, og man har selv sagt, at det er en hastesag, og man reagerer ikke de næste 15 måneder. Det kan da ikke være, fordi man har syntes, det var pivgalt. Det tror jeg hr. Gade er enig med mig i.

Hr. Gade siger, at man bestræbte sig på at komme uden om loven. Næ, jeg læser de papi-